

Asia: **LAUSUNTOPYYNTÖ LÄHISUHDEVÄKIVALTARIKOSTEN SOVITTELU-
RAPORTISTA**

Asianumero: **TM/449/2019S**

Haluamme aluksi viitata Dosentti Juhani Iivarin kirjoitukseen Helsingin Sanomissa 3.1.2019 SOVITTELUJA KÄYTETÄÄN HARKITEN

”huomiota kiinnittää se, että artiklan 48 pääsisältöä järjestöt eivät käsittele lainkaan. Artiklan mukaan ainoastaan syyttäjä tai poliisi voi ohjata tapauksen sovitteluun lähisuhdeväkivallassa ja lähtisuhdeväkivaltaa sovittelevat vain laajan erityiskoulutuksen käyneet sovittelijat, jotka toimivat sovittelun ammattihenkilöstön ohjauksessa ja valvonnassa.

Sovittelijat myös ohjaavat osapuolia jatko- ja tukipalveluihin, joilla tuetaan osapuolten väkivallatonta tulevaisuutta.”

”on syytä mainita myös se, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi uhrin oikeuksista tukea ja suojelua koskevien vähimmäisvaatimusten vahvistamisesta (niinsanottu uhridirektiivi) hyväksyttiin eduskunnassaa maaliskuun alussa 2016. Direktiivissä ei kielletä lähisuhdeväkivallan uhrien ja tekijöiden sovittelua.”

Syyttäjille ja poliisille tulisi mielestämme saada yhtenäiset ohjeet lähisuhdeväkivallan sovitteluun lähettämistä.

Toivoisimme poliisien ja syyttäjien huomioivan myös asiakkaan rikostaustat ja mahdolliset vakavat mielenterveysongelmat ennen sovitteluun lähettämistä. Myös sovittelutoimistoilla tulee olla valmius järjestää turvalliset olosuhteet sovittelun toteuttamiseksi.

Sovittelulle on varattava riittävästi aikaa myös erillistapaamisissa ja tarvittaessa järjestettävä uusintatapaaminen.

Sovittelijoiden tulisi huolehtia itse riittävästä tauoista lähisuhdeväkivallan sovittelujen välillä. Sovittelu ei saa missään vaiheessa tulla ruutiininomaiseksi, vaan herkkyyttä aistia asiakkaan ongelmia, kuunnella ja auttaa ratkaisemaan tapausta tulee säilyä. Sovittelussa tehtyjen ratkaisujen tulee tapahtua oikeudenmukaisesti ja asiakkaan oikeusturvasta huolehtien.

Sovittelijoiden ammattitaidon ylläpito niin, että koulutus olisi nousujohteista sen mukaan mikä sovittelijan kokemus on. Eri koulutus eri tasoille sovittelijoille.

Mikäli lähisuhdeväkivallan sovittelu kiellettäisiin ja tapaukset menisivät suoraan oikeuteen on vaarana, että aiempi väkivalta, joka on saattanut jatkua jo pidempään ja josta ei ole tehty rikosilmoitusta saattaisi oikeudessa jäädä huomaamatta ja jatkua oikeuden päätöksestä huolimatta. Sovittelutapaamisissa asiat tulevat usein esiin. Vaikkakin sovittelussa otetaan kantaa ainoastaan sovittelulähetessä mainittuun tapaukseen.

Keskustella aina voi ja usein myös näillä asioilla on merkittävää kyseissä sovittelu-
tapauksessa, jolloin sovittelija voi ohjata jatko- ja tukipalveluihin joilla pyritään
ohjaamaan väkivallattomaan tulevaisuuteen.

Pitkään lähisuhdeväkivaltaa sovitteina voimme todeta, että se runsas
positiivinen palaute, jota olemme saaneet (esimerkkinä jo noin 50 vuotta aviossa ollut
pariskunta joka ei pitkään aikaan ollut juuri puhunut toisilleen, kertoivat kahden
yhteistapaamisen jälkeen voineensa vihdoin puhua jo vuosia suhdettaan vaivanneista
kipeistä asioista) kannustaa meitä jatkamaan ja tekemään parhaamme väkivallattoman
lähisuhteen puolesta.

Lähisuhdeväkivallan sovittelu on mielestämme puolustanut hyvin paikkaansa,
rikosprosessille rinnakaisena tai sitä täydentävänä menettelynä. Asianosaiset ovat
parhaita asiantuntijoita omassa asiassaan. Sovittelu vähentää myös oikeuden
työtaakkaa ja säästää yhteiskunnan varoja.

Suomen Sovittelun Tuki ry
Hallitus